

WOUD VAN AARDIGE MONSTERS

ARENA VAN
FC DRAKENSTEIN

DRAKENSTEIN

KLEINE
WIJSHEIDSBOOM

AVONTUREN OP

DRAKEN
STEIN

KOBOLDENSPEELPLEK

DE OGERHOOGTE

WOUD VAN WILDE MONSTERS

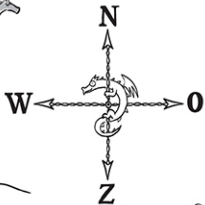
VERBODEN TOREN

HEKSENMOLEN

**SKATEPARK
GLINSTERENDE DUINEN**

VOLG DIE BOL!

De vuurdraak vloog met krachtige slagen door de lucht en spuwde sterke vlammen uit. Zijn vuur was blauw met groen, wat betekende dat het superheet was, veel heter dan die saaie oranje vlammen. Sommige delen waren zelfs paars en dus heter dan tien miljoen zonnen. De draak dook opnieuw omlaag en op haar rug zat de vastberaden Eerste Rijder Levi, die zich goed vasthield. Samen hadden ze de Kolossale Kwijlende Oger en zijn leger vliegende sabeltandkobolden verslagen en waren ze ontsnapt aan de gevleugelde cheeta, het snelste wezen in de lucht. Al was het gevaar nog niet geweken. Er stond hun nog steeds een strijd te wachten met de grootste vijand van de vuurdraak. Een monster dat zo dodelijk en

AVONTUREN OP DRAKENSTEIN

angstaanjagend was dat de mensen zijn naam niet hardop durfden uit te spreken. Levi wist niet eens hoe het monster eruitzag, behalve dan dat het gigantisch was, en heel, heel koud.

Levi en de vuurdraak voelden een vlaag ijzige wind. Even later echoden denderende voetstappen overal om hen heen. Onder hen zagen ze de bomen trillen en de bergen schudden. De vuurdraak zwiepte met zijn staart en mepte een heel groepje verdwaalde kobolden de lucht in. Daarna draaiden ze zich om naar iets wat net een muur van ijzige mist leek. Twee kille, blauwe ogen staarden hen fonkelend aan.

‘LEVI,’ zei het monster.

‘Ja, monster?’ antwoordde Levi, die zijn best deed om niet te bibberen van angst.

‘Heb je je kamer opgeruimd?’

‘Huh?’ zei Levi.

‘Ik vroeg: heb je je kamer opgeruimd?’ zei zijn moeder, die net binnenkwam. ‘En hoe noemde je me nou?’

VOLG DIE BOL!

‘Eh...’ zei Levi, die meteen uit zijn dagdroom kwam. ‘Ik zei mamster! Ja, het leek me wel tijd voor een nieuwe bijnaam voor jou!’

‘O, die is wel leuk,’ zei mama. ‘Maar raap nu je broek maar op.’

Levi's moeder noemde zijn kamer altijd de ‘Rommelberg’, maar hijzelf had het veel liever over de ‘Drakenberg’, omdat werkelijk alles in die kamer iets te maken had met Levi's lievelingsdieren: draken. Hij had drakengordijnen, een drakendekbedovertrek met bijbehorende kussens en grote, pluizige pantoffels met klauwen. Zijn boekenplanken stonden vol met drakenboeken en zijn volle Drakonia-verzamelalbums, en de halve muur was bedekt door een gigantisch grote poster van Eerste Ridder Anna, de leider van de machtige en nobele groep vredesbewaarders die zich de Drakenrijders noemen. Op die poster zag je haar draak, Fonkel, vol littekens van diverse gevechten en Anna die op zijn rug zat en naar de camera knipoogde. Levi had

AVONTUREN OP DRAKENSTEIN

alles over draken gelezen wat hij maar kon vinden en had zelf een kaart getekend van het magische land Drakonia. Hij had zelfs een eigen jack gemaakt dat moest lijken op het vuurrode jack van de Drakenrijders. Zijn Drakenberg was vandaag extra rommelig omdat

VOLG DIE BOL!

Levi aan het inpakken was voor de opwindendste reis
OOIT. Hij had al zijn spullen op de grond gegooid,
zodat hij beter kon uitzoeken wat er allemaal mee
moest.

AVONTUREN OP DRAKENSTEIN

Nadat zijn moeder hem een dikke knuffel had gegeven en naar haar werk was vertrokken, pakte Levi een sok op en gooide die in de wasmand. Zo, nu had hij wel weer genoeg opgeruimd, vond hij zelf. Opnieuw pakte hij de brief die hij al zo'n zeventhonderd keer had gelezen, en bekeek hem nogmaals:

Beste Levi,

Het is mij een waar genoegen jou deze uitnodiging te sturen om naar Drakenstein te komen. Meld je over twee weken bij de school. De magische bol zal je de weg wijzen naar de juiste drakendeur.

*Hoogachtend,
D. Wrok
directeur*